

פרשת בהעלתך תשפ"ד What's Bothering Aharon?

במדבר פרק ח

(א) וַיְדַבֵּר יְקוֹק אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: (ב) דַּבֵּר אֶל אַהֲרֹן וְאֶמְרָתָהּ אֵלָיו בְּהֵעֲלִיתָ אֶת הַנִּרְתָּה אֶל מוֹל פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ וְאִירוּ שִׁבְעַת הַנִּירוֹת: (ג) וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן אֶל מוֹל פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ הַעֲלָה נִרְתָּהּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְקוֹק אֶת מֹשֶׁה:

רש"י
(ב) **בהעלתך** - למה נסמכה פרשת המנורה לפרשת הנשיאים, לפי שכשראה אהרן חנוכת הנשיאים חלשה דעתו, שלא היה עמהם בחנוכה, לא הוא ולא שבטו, אמר לו הקדוש ברוך הוא חייד, שלך גדולה משלהם, שאתה מדליק ומטיב את הנרות: **בהעלתך** - על שם שהלהב עולה, כתוב בהדלקתן לשון עליה, שצריך להדליק עד שתהא שלהבת עולה מאליה. ועוד דרשו רבותינו, מכאן שמעלה היתה לפני המנורה שעליה הכהן עומד ומטיב: **אל מול פני המנורה** - אל מול נר אמצעי שאינו בקנים, אלא בגוף של מנורה: **יאירו שבעת הנרות** - ששה שעל ששת הקנים, שלשה המזרחיים פונים למול האמצעי, הפתילות שבהן, וכן שלשה המערביים ראשי הפתילות למול האמצעי. ולמה, כדי שלא יאמרו לאורה הוא צריך: (ג) **ויעש כן אהרן** - להגיד שבחו של אהרן שלא שינה:

במדבר פרק ז

(א) וַיְהִי בַיּוֹם כְּלוֹת מֹשֶׁה לְהַקִּים אֶת הַמִּשְׁכָּן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ וַיִּקְדָּשׁ אֹתוֹ וְאֶת כָּל כְּלָיו וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת כָּל כְּלָיו וַיִּמְשַׁחֵם וַיִּקְדָּשׁ אֹתָם: ....
(ב) וַיְהִי הַמִּקְרִיב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן אֶת קֶרְבָּנוֹ נְחֹשֶׁן בֶּן עֲמִינדָב לְמִטָּה יְהוּדָה: (ג) וְקֶרְבָּנוֹ קִיעֶרֶת בֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּרֶק אֶחָד בֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵינְיָהּ מִלְּאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: (ד) כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת: (טו) פָּר אֶחָד בֶּן בְּקָר אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: (טז) שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת: (יז) וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים בְּנֵי שְׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרְבָּן נְחֹשֶׁן בֶּן עֲמִינדָב:

רמב"ן
(א) **ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן** - לא נאמר "ביום הקים", מלמד שכל שבעת ימי המלוואים היה מעמידו ומפרקו ובאותו היום העמידו ולא פרקו, לכך נאמר ביום כלות משה להקים, אותו היום כלו הקמותיו. וראש חודש ניסן היה, בשני נשרפה הפרה, בשלישי הזו הזיה ראשונה, בשביעי גלחו, לשון רש"י מדברי רבותינו ז"ל (ספרי נשא קמה). אבל איננה ראייה גמורה, כי "ביום כלות" איננו דבוק עם "להקים" בלבד, אבל ביום כלות משה להקים את המשכן ולמשוח ולקדש אותו ואת המזבח ואת כל כליו הקריבו הנשיאים את קרבנם כשנעשה כל זה. ומכל מקום ביום השמיני היה: ונכתבה זאת הפרשה בכאן, בעבור כי ביום הראשון של מלוואים קרא אל משה מאהל מועד וידבר השם אליו כל הפרשיות שמתחלת ספר ויקרא עד ויהי ביום השמיני שהם בדיני הקרבנות, ומיום השמיני נדבר לו כל הפרשיות שמתחלת זאת החיה אשר תאכלו (ויקרא יא ב) שהם בדיני איסור והיתר, ויש בכולן ענין הקרבנות, ונמשכו הענינים עד המקום הזה כסדר כאשר פירשתי (בתחלת הספר ולעיל ה ו). וכשהשלים המצות אשר נצטוו משה לאמר לישראל ובכולן דיני עבודה וקרבנות ומשמרת אהל מועד ועבודתו, חזר אחרי כן בכאן להגיד נדבת הנשיאים בקרבנם, שהיו מהיום השמיני עד יום תשעה עשר לחודש, או עד שנים עשר יום לחודש כדברי רבותינו (סדר עולם פרק ז): וטעם **וימשחם ויקדש אתם** - אמר ר"א שמשח אותם בשמן המשחה, וקדש אותם בדם החטאת, כמו שאמר שם (ויקרא ח טו) ויחטא את המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח ויקדשהו לכפר עליו. ואינו כן, שכך נאמר במשכן וימשח אותו ויקדש אותו ואת כל כליו - והמשכן לא נתקדש בדם כלל. אבל "וימשחם לקדש אותם": וטעם **ואת המזבח ואת כל כליו** - מחובר לראש הפסוק, ביום כלות משה להקים את המשכן, ואת כל כליו וימשחם ויקדש אותם:

